

یادداشت

یک جنایت تروریستی دیگر

● اردشیر زارعی قنوتی؛ حمله تروریستی به مسجد «نور» شهر «کرایست چرچ» در نیوزیلند که منجر به قتل ۵۰ نمازگزار شد و به عنوان بزرگ‌ترین جنایت تروریستی در این کشور شناخته شده است، با موج محکومیت بین‌المللی روبه‌رو شد. در این حمله «برنتون هریسون تارانت»، جوان ۲۸ ساله که عامل این کشتار بوده است، دستگیر و روز بعد در دادگاه تقهیم اتهام شد. در میان مدارک یک «مانیفست» ۷۴ صفحه‌ای منتشرشده از سوی هریسون تارانت از جرایمی اقدام برای این حمله و نظرات نژادپرستانه او که از آن به نام «اکوفاشیسم» یاد می‌شود، با الگوبرداری از اقدام «آندرس برویک»، تروریست نژادپرست نروژی که در سال ۲۰۱۱ در جریان اردوی جوانان حزب کارگر ۷۷ نفر را کشت، پرده‌برداری شده است. نکته جالب در این است که از این سر دنیا تا آن سر دنیا در آمریکا، به تأثیر عوامل تشدیدکننده این موج نژادپرستی در همین مانیفست هریسون تارانت اشاره شده و عامل این کشتار به‌صراحت از «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهوری آمریکا، نیز به عنوان «نماد هویت تازه سفید» و یک الهام‌دهنده نام برده شده است. آنچه روز جمعه در نیوزیلند اتفاق افتاد، نه اولین واقعه و بدون تردید نه آخرین آن در آینده خواهد بود و این موج نژادپرستی سفید هم‌راستا با تروریسم مذهبی چرخه خشونت کوری را نمایندگی می‌کنند که امروز جهان را در چنبره خود گرفتار کرده است. تاکید و تمرکز یک‌جانبه رهبران جهان غرب بر تروریسم اسلامی و نادیده‌گرفتن یا کم بهادادن به نژادپرستی سفید بومی، منتج به ظهور یک موج «اسلام‌هراسی» شده که در امتزاج با موج مهاجرت‌ستیزی فعلی در کشورهای آمریکا، اروپا و دیگر جوامع با فرهنگ مسیحی، یک منازعه در چارچوب همان تئوری جنگ «تمدن‌ها» را امروز موجب شده است. در بیانیه عامل حمله نیز که چند دقیقه قبل از این جنایت برای دفتر نخست‌وزیری و دیگر نهادهای حکومتی نیوزیلند ارسال شد و در اینترنت هم به اشتراک گذاشته شده است، او به‌صراحت از «جابه‌جایی بزرگ» یاد می‌کند که اشاره به هجوم اقلیت‌های نژادی و مسلمانان و الهام‌گرفته از ساخته ذهن نویسنده فرانسوی «رنو کامو» به جوامع مسیحی است. اما فراتر از این تأثیرات ذهنی، باید در حوزه پراتیک اجتماعی بر پدیده خشونت نژادی و مذهبی و مهاجرت‌ستیزی تمرکز کرد که موجب ظهور موج اسلام‌هراسی و مهاجرت‌ستیزی شده است.

ادامه در صفحه ۱۵

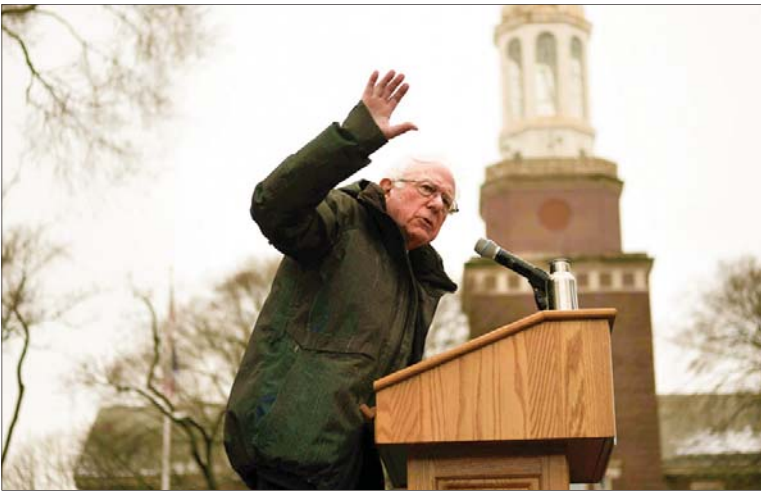
«بدون سوسیالیسم چیزی به نام دموکراسی وجود ندارد، همان‌طور که در غیاب دموکراسی سوسیالیسم نیز امری بی‌معناست».

رزلا لوگزامبورگ

علیه سناتور سوسیالیست

برنی سندرز حالا دیگر چهره‌ای شناخته‌شده است؛ نامش را خارج از مرزهای آمریکا نیز شنیده‌اند و ناظرهای بین‌المللی خط فکری و برنامه سیاسی‌اش را می‌شناسند. پیش‌تر اما این‌طور نبود؛ سناتور دموکرات ایالتی کوچک بود در کرانه شرقی، بیست‌وششم ماه می ۲۰۱۵ که به صورت رسمی برای شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۶ اعلام آمادگی کرد، پوشش خبری چندانی نگرفت؛ جدی گرفته نمی‌شد، نامش به زبان نمی‌آمد و گاهی به طعنه «سوسیالیست زولیده» خطاب می‌شد. کلر مک کسکل، سناتور دموکرات ایالت میزوری، در ژوئن ۲۰۱۵ به بایکوت رسانه‌ای برنی سندرز اشاره کرد و گفت اگر رسانه‌ها به‌جای نادیده‌گرفتن برنی، افکار سیاسی‌اش را پوشش‌دانی کنند، خودبه‌خود بی‌اعتبار خواهد شد. آنچه می‌گفت بازتاب خواست گروه‌های متنفذ حزب دموکرات بود. رسانه‌های همسو اطاعت کردند. نوشتند و گفتند در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا سوسیالیست‌ها شانس پیروزی ندارند. خدعه ساختند. سیزدهم اکتبر ۲۰۱۵ که نخستین مناظره انتخاباتی مقدماتی حزب دموکرات برگزار شد، همه رسانه‌های جریان اصلی هیلاری کلینتون را برنده مناظره دانستند. کارشناس‌ها و تحلیلگرهای تلویزیونی و ستون‌نویس‌های روزنامه‌ها یک‌صدا همین حرف را تکرار کردند. اما نظرسنجی‌های آنلاین، به‌خصوص در شبکه‌های اجتماعی ابرنی سندرز را پیروز میدان می‌دانستند. چنان اختلافی در نظرسنجی از یک چیز حکایت داشت؛ حرفه‌ای‌ها در زمین بازی خودشان واقعیت را دست‌کاری می‌کردند! جنگ متنفذین حزب دموکرات علیه سندرز مشکل بود از تبلیغ منفی، عددسازی، کارشکنی و تقلب؛ می‌خواستند اعتبار مبارزه سیاسی او را زیر سؤال ببرند. جان لوئیس، از رهبرهای محلی جنبش حقوق مدنی در دهه ۶۰ و نماینده دموکرات کنگره، مأمور جعل بود. یازدهم فوریه ۲۰۱۶ گفت حتی یک بار هم برنی سندرز را در راهپیمایی‌ها و جلسه‌های دهه ۱۹۶۰ ندیده است. ادعایش کذب درآمد. مجبور شد حرفش را پس بگیرد. بعدتر تلاش کردند با عدد، دروغ بسازند. در جریان انتخابات مقدماتی حزب دموکرات در ایالت میشیگان، غالب ارزیابی‌های پیش از رأی‌گیری، پیروزی قاطعانه هیلاری کلینتون را حتمی می‌دانستند. تعمد داشتند؛ می‌خواستند این باور را جا بیندازند که کارگرهای صنعتی

جهان

گزارشی از خیزش سوسیالیست‌های آمریکا

برمدار چپ

فرهاد مرادی

آمریکا به پیام سوسیالیستی برنی بی‌توجه‌اند؛ القایی موزیانه بود، هرچند هشتم مارس ۲۰۱۶ ایالت میشیگان سناتور سوسیالیست را انتخاب کرد. از روز هجدهم دسامبر ۲۰۱۵ تا چند ساعت پیش از برگزاری سومین مناظره مربوط به انتخابات مقدماتی حزب دموکرات در نوزدهم دسامبر، دسترسی ستاد انتخاباتی برنی سندرز به بانک اطلاعاتی‌اش قطع شد. جف ویسور، رئیس وقت ستاد برنی، گفت: «روح و قلب ستاد انتخاباتی ما» را هدف قرار داده‌اند. جدای از اختلال در تحلیل داده‌ها و قطع ارتباط ستاد مرکزی با گروه‌های داوطلب، چنان اقدامی ضرر مالی هنگفتی برای ستاد سناتور سوسیالیست می‌تراشید. در همان روزها هزینه آن تنبیه بی‌مورد را ۶۰۰ هزار دلار در روز تخمین می‌زدند؛ آمر آن کارشکنی، کمیته ملی حزب دموکرات بود. دست آخر به زور غریان متوسل شدند. دهم ماه می ۲۰۱۶، برنی سندرز برنده انتخابات مقدماتی حزب دموکرات در ایالت ویرجینیای غربی شد. تمام ۵۵ بخش این ایالت او را انتخاب کرده بودند؛ باین‌حال در گرهمایی سراسری حزب دموکرات، در بیست‌وپنجم جولای ۲۰۱۶، آرای اکثرال این ایالت به هیلاری کلینتون تعلق گرفت. تقلب تنها به ویرجینیای غربی محدود نمی‌شد؛ در مونتانا، ورمانت، نیوهمپشایر، ایندیانا و رودآیلند نیز آرای سندرز به سرعت رفت. مایکل مور در مستند اخیر خود، اعتراض اهالی این ایالت‌ها را به تقلب صورت‌گرفته ثبت کرد؛ تصویرهایی که هرگز در رسانه‌های جریان اصلی دیده

نشد. در همان ایام، ویکی‌لیکس فساد موجود در حزب دموکرات را ثابت کرد. دونا برازیل، از اعضای پیشین کمیته مرکزی حزب دموکرات، نیز گفت حزب علیه کمپین سندرز به فریب و دغل دست زده است؛ زنده ادعایش این بود: هیلاری کلینتون بر حزب سلطه مالی داشت. نوامبر ۲۰۱۷ الیزابت وارن نیز آن ادعا را تأیید کرد. با وجود تمام آن تقلب‌ها، ۱۴ میلیون آمریکایی به برنی سندرز رأی دادند. او توانست مردم را حول فکر سوسیالیسم بسیج کند؛ بالاترین مشارکت سیاسی مردم در تاریخ ایالات متحد آمریکا به نام ستاد انتخاباتی او ثبت شد. سندرز مترقی‌ترین پلنفرم انتخاباتی تاریخ ایالات متحد را به حزب دموکرات تحمیل کرد. ریچارد ولف، از اقتصاددان‌های مارکسیست آمریکا، اعتقاد دارد برنی تابوی سوسیالیسم در آمریکا را شکست. از چنین منظری می‌بایست پای این سؤال را به میان کشید: تأثیر برنی سندرز بر میدان سیاست ایالات متحد آمریکا چه بود؟

کلمه «سین»

دونالد ترامپ در بیست‌وپنجم اگوست ۲۰۱۸، رهبرهای جهان را به مقابله با فکر سوسیالیسم فراخواند. بهانه‌چنان حرف‌هایی در سازمان ملل، وضعیت ناگوار ونزوئلا بود که مخالفان دولت آن کشور اصرار دارند دولتمردهای ناسیونالیست‌ش را سوسیالیست خطاب کنند. با وجود این، در سخنرانی «میلیارد کامیاب» لایه‌ای دیگر نیز وجود داشت؛ اظهارات آن روز ترامپ بیش از آنکه رو به دشمن

خارجی باشد، خطاب به عدوی داخلی بود. ماه گذشته حرف‌هایش را تکمیل کرد؛ «اینجا، در ایالات متحد آمریکا، با خطر ناشی از صدایی تازه روبه‌رویم که دارد سوسیالیسم را در این کشور غسل تعمید می‌دهد»؛ اینها بخشی از صحبت‌های دونالد ترامپ است در کنگره آمریکا که ششم فوریه ۲۰۱۹ ایراد شد؛ «آمریکا هرگز کشوری سوسیالیستی نخواهد شد». هراس ترامپ، در مقام نماینده یک طبقه اجتماعی، بیجا نیست. کمپانی «مریام – وبستر» (Merriam – Webster) در پایان سال ۲۰۱۵ گزارش داد کاربرهای این دایره‌المعارف آمریکایی بیش از هر کلمه دیگری معنای «سوسیالیسم» را جست‌وجو کرده‌اند. سال ۲۰۱۴ این مقام در اختیار کلمه «فرهنگ» بود. باین‌حال جست‌وجوی معنای «سوسیالیسم» ۱۶۹ درصد بیش از جست‌وجوی معنای کلمه «فرهنگ» بوده است. مؤسسه نظرسنجی گالوپ در آگوست سال گذشته گفت تنها ۴۷ درصد از دموکرات‌ها با سرمایه‌داری موافق‌اند. در سال ۲۰۱۶ این رقم ۵۶ درصد بود. همان مؤسسه می‌گوید ۵۷ درصد از دموکرات‌ها و ۱۶ درصد از جمهوری‌خواهان سوسیالیسم را به سرمایه‌داری ترجیح می‌دهند. در سه سال گذشته سازمان «سوسیالیست‌های دموکرات آمریکا» (DSA) در جذب نیرو موفقیت چشمگیری داشت. وب‌سایت «اکسیوس» در سپتامبر گذشته نوشت تعداد اعضای این سازمان از هفت هزار نفر در سال ۲۰۱۶ به ۵۰ هزار نفر افزایش یافته است. این ارقام بر میدان سیاست آمریکا تأثیر قابل اندازه‌گیری داشته‌اند: در واپسین انتخابات میان‌دوره‌ای ایالات متحده ۴۰ نماینده سوسیالیست به نهادهای رسمی سیاست‌گذاری ملی و محلی این کشور راه پیدا کردند. امکان اعلام موجودیت این نیروی اجتماعی به واسطه اتمسفر سیاسی ساخته‌شده توسط برنی سندرز تحقق یافت. مبارزه علیه وضع موجود در نبرد انتخاباتی او از پراکندگی درآمد و صورتی منسجم به خود گرفت. نقادی نظام‌مند وی روابط مبتنی بر سرمایه را در مظان اصلی اتهام قرار داد، نه سیاست‌های این جناح یا آن جناح از هیئت حاکمه را. نتیجه آن نقد بنیادین نام‌گذاری چشم‌انداز مبارزه مردم بود: سوسیالیسم یا به قول جان نیگلر، کلمه «سین»^۱.

از سوی دیگر برنی سندرز با اتکا به همین نیروی اجتماعی توانست در سه سال گذشته پاره‌ای از تغییرهای مهم را رهبری کند. در ژانویه ۲۰۱۹ گروهی از نماینده‌های دموکرات کنگره لایحه افزایش حداقل دستمزد فدرال را تنظیم کردند.

ادامه در صفحه ۱۵

روزنه

۵ سال پس از الحاق کریمه

● ۱۶ مارس ۲۰۱۹ پنجمین سال الحاق کریمه به خاک روسیه بود. به گزارش دیپجوه‌وله، پنج سال پیش ابتدا مردانی که چهره‌های خود را پوشانده و مجهز به سلاح‌های سنگین بودند، قدرت را در کریمه به‌دست گرفتند. سپس در ۱۶ مارس ۲۰۱۴ یک فرمانروم برای جدایی کریمه از اوکراین برگزار شد. جامعه جهانی نتایج این فرمانروم را به رسمیت نشناخت، اما دو روز بعد، پوتین فرمان الحاق کریمه به روسیه را امضا کرد. اقدام پوتین موجی از رضایت و شادمانی در میان مردم این کشور به‌راه انداخت. محبوبیت پوتین به بالای ۸۰ درصد رسید. مردم روسیه فکر می‌کردند همه چیز خوب است، همه چیز روبراه است و روسیه دوباره در حال بازیافتن عظمت گذشته خویش است، اما اوضاع مطابق آرزوها پیش نرفت. بسیاری از آنها که پنج سال پیش در چنین روزی هیجان‌زده و شادمان از الحاق کریمه به خاک روسیه بودند، اکنون دیگر چنین احساسی ندارند. الکسی تیتکف، از کمیته غیردولتی ابتکارهای مردمی در روسیه می‌گوید آتنهایی که پنج سال پیش از اقدام پوتین حمایت کردند، دو گروه از روس‌ها بودند که در مجموع دوسوم جمعیت را تشکیل می‌دادند. به گفته تیتکف، یک گروه از تأییدکنندگان پوتین، افرادی با نقطه‌نظرات رادیکال و علاقه‌مند به راه‌حل‌های نظامی از جمله حتی دخالت نظامی در مواجهه با مسائل پیش‌روی کشورشان و طرفدار قطع کامل مناسبات با جهان غرب بودند. گروهی دیگر اما محتاط‌تر و عمل‌گراتر بودند. اکنون نظرات این گروه از روس‌ها نسبت به پنج سال به شدت تغییر کرده است. اینکه دیگر از دستاوردهای الحاق کریمه چیزی برای پوتین باقی نمانده، در تابستان ۲۰۱۸ کاملاً قابل‌مشاهده بود. پس از اعلام اصلاحات در سیستم بانزشتگی و پیامد آن افزایش سن بانزشتگی، محبوبیت پوتین در میان مردم به ۶۴ درصد سقوط کرد. اما کارشناسان می‌گویند کاهش محبوبیت پوتین بسیار پیش از اصلاحات در سیستم بانزشتگی آغاز شده بود. با ازین‌رفتن اثرات شایرین الحاق کریمه در میان مردم روسیه، مقام‌های کرملین هنوز چیزی جایگزین آن برای جلب حمایت مردمی نیافته‌اند. الکسی تیتکف می‌گوید برای رهبری کرملین یک راه برای افزایش حمایت‌های مردمی وجود دارد و آن هم مبارزه جدی با فساد است؛ همانند آنچه در سنگاپور و چین پیش رفته است. اما به گفته او صاحبان کنونی قدرت در روسیه نمی‌توانند چنین مبارزه‌ای را علیه فساد به پیش ببرند.

همراه با منو صبحانه

کافه عربی
هوکانا خارون

با پارکینگ رایگان

نیاوران، مرکز خرید نارون، طبقه همکف – تلفن رزرو ۰۳۹۸۰۲۶۱